

Endelig indeholder konventionen en såkaldt transitregel i artikel 13, hvorefter de kontraherende stater forpligter sig til at lade en frihedsberøvet passere gennem deres territorier, når passagen sker med henblik på overførelse til en anden kontraherende stat efter konventionens regler.

1.3.3. Den nordiske straffuldbyrdslov

Der gælder ikke særlige regler om behandling af sager om overførelse af domfældte mellem de nordiske lande efter den nordiske straffuldbyrdslov. Sagerne behandles som nævnt i Danmark af Justitsministeriet. Inden der træffes afgørelse, må det sikres, at fuldbyrdslandet får den fornødne dokumentation for, at betingelserne for overførelse er opfyldt. Retten kan med henblik på at sikre den dømtes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes, træffe bestemmelse om, at den pågældende skal varetægtsfængsles, indtil sagen kan afgøres, jf. § 3 a.

Såfremt der træffes afgørelse om overførelse her til landet, gennemføres overførelsen ved, at straffen omsættes til en fængselsstraf af samme varighed som den, der følger af dommen. Selve iværksættelsen af fuldbyrdelsen skal ske i overensstemmelse med dansk ret, herunder reglerne om prøveløsladelse og benådning, jf. den nordiske straffuldbyrdslovs § 20. Med hensyn til forældelse af adgangen til at fuldbyrde straf gælder dog alene reglerne i domslandet, jf. § 20, 2. pkt.

Den domfældte har som udgangspunkt ikke indflydelse på beslutningen om overførelse, men loven hviler dog på den forudsætning, at der i videst mulig omfang tages hensyn til vedkommendes ønsker. Spørgsmålet om lovligheden af en afgørelse om fuldbyrdelse af fængselsstraf her i landet kan endvidere begæres indbragt for retten af den domfældte, jf. den nordiske straffuldbyrdslovs § 19, stk. 1, 1. pkt. Sagen indbringes for den underret, i hvis kreds den pågældende bor eller opholder sig, eller, hvis han ikke opholder sig her i landet, for den ret, i hvis kreds han sidst havde bopæl eller ophold. Sagen behandles i strafferetsplejens former. Afgørelsen træffes ved kendelse.

1.3.4. Overførelse i øvrigt

Hvis Justitsministeren indgår bilaterale aftaler med lande, der ikke har tiltrådt nogle af de ovennævnte konventioner, er udgangspunktet efter § 10, stk. 2 og 3, i lov om international fuldbyrdelse af straf, at den idømte straf skal omsættes i overensstemmelse med reglerne i Europarådets konvention fra 1983 om overførelse af domfældte. Derved udstrækkes konventionens regler i artikel 11 om omsætning, jf. ovenfor i

pkt. 1.3.1 i dette afsnit, til også at gælde ved overførelse af domfældte fra lande, som ikke har tiltrådt konventionerne. Fuldbyrdslandet sker i øvrigt efter danske regler og må ikke medføre en skærpelse af den domfældtes strafferetlige situation.

Hvis det ikke er muligt at foretage omsætning – f.eks. fordi domslandet ikke vil acceptere dette – skal sanktionen dog tilpasses efter reglerne i samme konventions artikel 10, stk. 2, hvorefter der kun kan ske tilpasning, hvis den idømte retsfølge på grund af sin varighed eller karakter er uforenelig med lovgivningen her i landet. I så fald kan den idømte retsfølge tilpasses sanktionen til den straf eller foranstaltning, som er foreskrevet i lovgivningen her i landet for en lignende overtrædelse. Den tilpassede straf eller sanktion skal dog i videst muligt omfang svare til den idømte retsfølges karakter.

2. Rammeafgørelsens indhold

2.1. Betingelser for overførelse af domfældte

Baggrunden for forslaget til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (herefter benævnt forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv.) er et ønske om at forenkle og effektivisere reglerne om overførelse af domfældte mellem medlemsstaterne med henblik på at styrke re-socialiseringen af de domfældte.

Efter [artikel 3, stk. 1](#), i forslaget til rammeafgørelse er formålet med rammeafgørelsen således, at fastsætte de regler, hvorefter en medlemsstat med henblik på at lette den domfældtes sociale reintegration anerkender en dom og fuldbyrder en sanktion.

Rammeafgørelsens anvendelsesområde fremgår af stk. 2 og 3.

Efter [artikel 3, stk. 3](#), finder rammeafgørelsen kun anvendelse på anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner, som defineret i rammeafgørelsen. En »dom« er i [artikel 1](#) defineret som en endelig afgørelse eller domstolskendelse i udstedelsesstaten, der idømmer en fysisk person en sanktion, og »sanktion« er defineret som en tidsbegrænset eller ubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt i en straffesag på grund af en strafbar handling. Den omstændighed, at der ud over sanktionen er idømt en bøde og/eller truffet afgørelse om konfiskation, som endnu ikke er betalt, indkasseret eller fuldbyrdet, er ikke til hinder for fremsendelse af en dom.